

[Helge Larsen.]

indtræden i lærepladser i 15 eller vel oftere 16 års alderen. Et af erhvervslivets ønsker til skolen skulle herigennem være tilgodeset. Vigtigt er det også, at der gennem undervisningen i 8. og 9. klasse skabes mulighed for at gå videre til uddannelse som teknisk assistent.

Undervisningsinspektør ved forsvarets civilundervisning Jørgen Bøgh mener i en kronik i Politiken den 8. maj i år på grundlag af undersøgelser blandt de sessionspligtige unge at kunne påvise, at der findes en intelligensreserve i befolkningen både med henblik på den højere uddannelse og med henblik på en mindre vidtgående uddannelse. Jørgen Bøgh skriver herom — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Det forekommer mig, at der i den meget lidt påagtede del af skolestrukturforslaget, som drejer sig om en frivillig 8. og 9. klasse udmundende i teknisk forprøve, er lukket noget op for denne gruppe. Teknisk forprøve er faktisk en skrabet realeksamen, som giver en solid viden i basisfagene: dansk, regning, matematik, naturlære og et fremmed sprog.“

Jørgen Bøgh gør så videre opmærksom på, at denne uddannelse oprindeligt er foreslået af teknikerkommissionen, og fortsætter:

„Men den kunne også have sin værdi i sig selv. Netop i kraft af sin sluttede karakter omkring håndgribelige fag kan den have en vis tiltrækning for dem, der ikke tænker på realeksamen med den større fagspredning og mere abstrakte karakter.“

Jeg har gerne villet fremdrage disse ord her, fordi jeg tror, at de netop rammer det, som må blive noget af det væsentlige i undervisningen i den kommende tid, og som alle, der interesserer sig for skolen, må have opmærksomheden henvendt på. Jeg mener også hermed at kunne tilbagevise kritikken mod det foreliggende forslag om, at der ikke er tænkt på børnene fra den eksamensfri afdeling. Jo, der er i høj grad tænkt på dem, men den kendsgerning er blevet tilsløret af den voldsomme diskussion, der har stået om eksamensmellemsskolen. Det er rigtigt, at forslaget indebærer, at mellem-skoleprøven og mellem-skoleeksamen for-

svinder, og der er fældet mange tårer i den anledning. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det afgørende vel ikke er selve skolereformen, men det indhold, der gives den, de kundskaber og den udvikling, som børnene har fået, og i så henseende er jeg overbevist om, at man vil kunne nå det samme, som man har nået i eksamensmellemsskolens to første klasser. 1. og 2. mellem-skoleklasse er under den nuværende ordning en barneskole med barneskolens fag, hvortil er føjet engelsk fra 1. mellem, tysk og matematik fra 2. mellem; efter det foreliggende forslag vil der kunne gives børnene i 6. og 7. klasse undervisning netop i de samme fag, og den vil jo i de allerfleste tilfælde blive givet af de samme lærere, som nu giver undervisning i mellemsskolen. Jeg er derfor ude af stand til at se, at der ikke gives børnene samme muligheder for at nå frem til det stadi, de nu har ved indgangen til 3. mellem, som de fremtidig vil få ved indgangen til 1. realafdeling. Noget meget væsentligt ved den her foreslåede ændring af skolens opbygning er, at vi nu får en barneskole fra 7. til 14. år uden noget skarpt indre skel.

Det ærede medlem hr. Hvidberg talte om Rousseaus ideer om, at alle børn er lige, og som det måske er naturligt for en konservativ politiker, fremmanede han også i denne forbindelse det skæggede ansigt af Karl Marx. Nu er der vel ingen pædagog i vore dage, der vil acceptere tanken om, at alle børns evner er ens; jeg kender i hvert fald ingen, der gør det; men der ligger i Rousseaus idé noget andet, som den dag i dag har værdi, nemlig tanken om, at barneårene er en periode i menneskets liv med ganske særlige vækstvilkår og udviklingsbetingelser, og disse vækstvilkår og udviklingsbetingelser vil efter min bedste overbevisning få gode vilkår under denne skoleform, som vi nu skaber, den 7-årige barneskole fra 7. til 14. år. Det vil måske ikke mindst på baggrund af den stærke tekniske udvikling og de store tekniske krav, der i øvrigt stilles til undervisningen siden hen, være af værdi, at vi netop har en barneskole, hvor også den menneskelige vækst har sine gode vilkår.

Jeg skal så, som jeg nævnte før, vende mig til de resolutioner, som foreligger fra Danmarks Lærerforening og det meget om-